

מרכז המידע למודיעין ולטרור
המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

14 בנובמבר 2007

"הסכם המבוקשים" (יולי 2007) - מאזן ביניים¹

מימין: מבוקשים מפת"ח/גדודי חללי אל אקצא מחזירים את כלי נשקם למנגנוני הביטחון הפלסטינים. משמאל: כלי נשק שהוחזרו למנגנונים (ערוץ אלג'זירה, 16 ביולי).

"הסכם המבוקשים" ומטרותיו

1. במסגרת המחוות של ישראל כלפי הרשות הפלסטינית החל להתבצע ב-12 ביולי 2007 "הסכם המבוקשים". ההסכם נועד להביא לצמצום מעגל המעורבים בטרור ובו בזמן לעודד גורמים מתונים ברשות הפלסטינית המתנגדים לחמא"ס.

¹ על בסיס דיווח שירות ביטחון כללי.

2. במסגרת "הסכם המבוקשים" הוחלט להקפיא את הפעילות הסיכולית האקטיבית של כוחות הביטחון הישראליים נגד כ-170 מבוקשי פתח ביהודה ושומרון. זאת בתנאי שהם יתחייבו לנטוש את דרך הטרור, יסגירו את כלי נשקם, ויעמדו בסדרה של הגבלות, שתוטלנה עליהם במשך תקופת מבחן של שלושה חודשים. "הסכם המבוקשים", שלא כלל את כל המבוקשים ביהודה ושומרון, תואם עם מנגנוני הביטחון הפלסטיניים, על מנת לאפשר להם לקדם ביצועו באמצעות פעולות שכנוע ואכיפה.

3. קבוצת המבוקשים הראשונה הורכבה ממחבלי פת"ח, שהראו סימנים ברורים של נכונות לזנוח את דרך הטרור. מערכת הביטחון הבהירה כי תשקול בהמשך לצרף להסכם פעילי טרור נוספים, שיוכיחו את רצינות כוונותיהם וימנעו ביוזמתם מפעילות טרור או סיוע לו. מלכתחילה היה ברור כי מבחנו האמיתי של "הסכם המבוקשים" יהיה במידת נכונותם של המבוקשים שנכלל בו לעמוד בתנאיו ובמידת נכונותם (ויכולתם) של מנגנוני הביטחון הפלסטיניים לכפות מרותם עליהם ולוודא ביצוע ההסכם.

מאזן ביניים של תקופת המבחן ב"הסכם המבוקשים"

4. במהלך תקופת המבחן מאז החל ביצועו של "הסכם המבוקשים" ניהלה מערכת הביטחון הישראלית מעקב צמוד אחר קבוצת המבוקשים שנכללה בהסכם. מעקב זה בחן את מידת עמידתם במחויבויות שהם קיבלו על עצמם ובמרכזן ההתחייבות להימנע מכל פעילות טרור. מערכת הביטחון הישראלית עודדה את הרשות הפלסטינית, שהפת"ח הינו מרכיב מרכזי בה, לאסוף את אמצעי הלחימה שבידי המבוקשים ולאכוף הפסקת המעורבות בטרור על אלו שסרבו להתחייב להפסיק את פעילותם.

5. במהלך השלב הראשון, שלב המבחן, היו הישגי האכיפה של הרשות הפלסטינית מוגבלים. איסוף אמצעי הלחימה, שהתנהל ע"י מנגנוני הביטחון הפלסטיניים בעצלתיים, לא מומש כלפי כלל אוכלוסיית המבוקשים, כולל אלו שנכללו ב"הסכם המבוקשים". עם זאת, ניכר היה שההסכם יצר דינמיקה

שהשפיעה באופן חיובי על חלק מהמבוקשים, אשר חלקם גילו ריסון עצמי, בעיקר לנוכח המצב החדש שנוצר לאחר ההשתלטות הצבאית של החמא"ס על רצועת עזה. מערכת הביטחון עודדה ריסון עצמי זה, אף כי הקפידה על מימוש המחויבויות של המבוקשים שנכללו בהסכם עד תומן.

6. תמונת המצב בתום שלב המבחן הינה כדלקמן:

א. חלק מהמבוקשים שהסגירו את כל כלי נשקם ועמדו בכל ההתחייבויות, עוברים לשלב השני במסגרתו תינתן להם חנינה מלאה (כאשר עניינו של כל מבוקש נבחן לגופו, על פי חומרת מעשיו בעבר).

ב. חלק אחר מהמבוקשים, שאומנם נטשו את דרך הטרור אך לא עמדו בכל המחויבויות, ממשיך בתקופת המבחן.

ג. חלק קטן מהמבוקשים, אשר המשיך בטרור או שב לעסוק בטרור, חזר להוות ייעד מיידי לסיכול של כוחות הביטחון (נגד חלקם כבר בוצעו פעולות סיכול במהלך תקופת המבחן).

ד. מבוקשי פת"ח נוספים, שזיהו את חוסר התועלת שבעיסוקם הקודם בטרור, מוכנסים בימים אלו בתהליך הדרגתי לתקופת מבחן, בדומה לקבוצה הראשונה שנכללה ב"הסכם המבוקשים".

סיכום

7. "הסכם המבוקשים" מאפשר להוציא ממעגל הטרור, באמצעות מנגנון נשלט ומבוקר, פעילי טרור רבים. מערכת הביטחון ממשיכה לעודד את הרשות הפלסטינית לקדם את המהלך, למרות שהישגיה עד כה היו מוגבלים. זאת משום שהדינמיקה החיובית שיוצר ההסכם משפיעה לטובה על הרחוב הפלסטיני והיא עשויה לגרום למבוקשים נוספים לנטוש את דרך הטרור. ההסכם מתבצע ללא תלות בקצב התחזקותה של הרשות הפלסטינית, הרחוקה עדיין מלהפגין יכולת אכיפה.